

читѣ на свободата, възвърна се отново радостта въ българската кжща, и птичкитѣ сега пакъ весело чуруликать изъ нейнитѣ широки-простори. . .

Преди да навлѣземъ надлѣжъ и ширъ въ ново-освободената земя, нека минемъ най-напредъ покрай нейнитѣ брѣгове. Тѣ сж тѣй хубави и разнообразни!

Дунавскиятъ брѣгъ на Южна Добруджа е 64 клм. дълъгъ и има сжщия видъ, както и по-назадъ. Той е високъ: надъ Дунава се издигатъ тераси отъ 30 до 120 м. високи, които изглеждатъ като планини. Отъ тѣхъ се откриватъ чудни изгледи къмъ околнитѣ простори, а самитѣ тѣ сж една рѣдка гледка и разнообразие за пжтника по рѣката, който се изморява отъ еднообразието на срещния низъкъ румѣнски брѣгъ. Само тукъ-таме се образуватъ тѣсни низини, задъ които величествено изпъкватъ стрѣмнитѣ спускове на Дунавската равнина и правятъ изгледътъ още по-красивъ. Повечето отъ тия низини сж изпълнени съ блата, въ които се лови много риба, а около тѣхъ има и селища. Въ такава низина се намира гр. Силистра и около него нѣколко други села.

Още по-разнообразенъ и красивъ е Черноморскиятъ брѣгъ. Той е по-дълъгъ — 73 клм., и започва съ блатливата делта (широка 2.5 клм.) на Бетовската рѣка, която е изпълнена до самия брѣгъ съ кичести брѣстове, сребролисти тополи, кленове и явори, преплетени отъ повой и дива лоза, които правятъ гората непроходима. Следъ тая поетична низина брѣгътъ се издига стрѣмно изведнажъ до 200 метра височина. Скалитѣ сж голи, отъ бѣлъ варовникъ, и природнитѣ стихии сж изваяли по тѣхъ най-чудни форми. Въ тѣсното пространство между морето и скалитѣ се зеленѣятъ буйни лоза, овощни дървета и ниви. Близу до Балчикъ сж наредени китни вили. Балчикъ е въ малкъ долъ, който се спуща отъ Дунавската равнина. Туку до града брѣгътъ се издига отвесно надъ самото море